

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

από τον
ΑΘΩ
ΔΗΜΟΥΛΑ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ο μεγάλος Τζον Μπένβιλ γράφει αστυνομικά ως Μπέντζαμιν Μπλακ. Σε ένα από αυτά (*Η Ξαυριά με τα μαύρα μάτια*, εκδ. Καστανιώτη) δανείζεται τον κλασικό Φίλιπ Μάρλοου του Ρέιμοντ Τσάντλερ. Είδα μέσα στην εβδομάδα το πρώτο τρέλερ της κινηματογραφικής του μεταφοράς: *Marlowe*. Παίζει ο Λιάμ Νίσον. Σκηνοθετεί ο Νιλ Τζόρνταν. Χαμός.

ΓΕΝΕΘΛΙΑ

Νομίζω ότι ζώντας σε μια πόλη που έχει δώσει σε έναν δήμο της το όνομά του, μπορούμε ελεύθερα να γιορτάσουμε τα γενέθλια του Λόρδου Μπάρον, ο οποίος, καθότι αθάνατος, κλείνει σήμερα 235 χρόνια ζωής: πρόσφατα, λοιπόν, ανακάλυψα ότι υπάρχει ελεύθερη μια Θηριώδης και ιστορική έκδοση τριών τόμων στο *openbook.gr*. Για τους τολμηρούς.

ΣΥΝΝΕΤΕΥΤΗ

Η Νάταλι Πόρτμαν διατηρεί μια ινστακραμική λέσχη βιβλίου, αν μπορώ να το θέσω έτσι, ονόματι *Natalie's book club*. Προτείνει βιβλία και κατά καιρούς κοσβεντιάζει με συγγραφείς που της αρέσουν. Προ ημερών συνέβη μάλιστα το εξής: έκανε μια ωραιότατη συνέντευξη με τη νομπελίστρια Όλγκα Τοκάρτσουκ. Απίθανο;

BIBLIO

το αίνιγμα του κόσμου

Για τη ζωή του Αλμπέρ Καμύ και όσα σημείωνε στα τετράδιά του.

Τα Σημειωματάρια του Αλμπέρ Καμύ κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Πατάκη, μτφρ. Νίκη Καρακίτσου-Douge, Μαρία Κασαμπάλογλου-Roblin.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ του '50 συμβαίνουν τα εξής στη ζωή του Αλμπέρ Καμύ: επανασυνδέεται με τη Μαρία Κασάρες, γράφει την *Πρώση*, εμπλέκεται (συναισθηματικά, πολιτικά και παρασκηνιακά) με τον Πόλεμο της Αλγερίας, του απονέμεται σε ηλικία 44 ετών το βραβείο Νόμπελ («Περίεργο συναίσθημα συντριβής και μελαγχολίας»), ετοιμάζει εμμονικά τον *Πρώτο άνθρωπο* και ζει τις τελευταίες του στιγμές πριν από το δυστύχημα τις πρώτες μέρες του 1960. Αυτά είναι κάποια από τα θέματα που εμφανίζονται στα *Σημειωματάρια*, Μάρτιος 1951-Δεκέμβριος 1959, μαζί με σκέψεις, ιδέες και σχεδιάσματα, διαβάσματα, θέατρα, συναντήσεις, ταξίδια. Στην Ελλάδα: «Η Ελλάδα είναι πια για μένα μια ατελείωτη αστραφτερή μέρα [...]. Να κρατήσω τούτο το φως, να ξανάρθω, να μην υποχωρήσω στα σκοτάδια των ημερών». Πράγματι ήρθε ξανά στα μέρη μας, λίγα χρόνια αργότερα. Πήγε στα νησιά, στην Πελοπόννησο, ανέβηκε πάλι στην Ακρόπολη («Η Ακρόπολη δεν είναι ένας χώρος όπου μπορούμε να λέμε ψέματα»). Το παρόν αποτελεί το τρίτο και τελευταίο βιβλίο των *Σημειωματάρων* - είχαν προηγηθεί αυτά των περιόδων 1935-1942 και 1942-1951, όλα από τις εκδόσεις Πατάκη. Στα τετράδια του Καμύ διαβάζει κανείς μια άτυπη αυτοβιογραφία, αυθόρμητη, εξομολογητική, με την αγωνία της ζωής και της δημιουργίας να κρύβεται πίσω από κάθε γραμμή. Διαβάζω και διαβάζω και πέφτω τυχαία στην ημερομηνία 22 Ιανουαρίου (1956), σαν σήμερα. Έχει σημειώσει μόνο μία φράση: «Λατρεία. Το αίνιγμα του κόσμου». Φαντάζομαι ισχυρεί για κάθε μέρα. ■

© JACK GAROFALO / GETTY IMAGES / IDEAL IMAGE, AFP / VISUALHELLAS.GR